

დამოუკიდებელი ინსპექტორის

გ ა დ ა წ ყ ვ ე ტ ი ლ ე ბ ა

ქ. თბილისი

2020 წლის 02 ოქტომბერი

დისციპლინური საქმე №264/18

მოსამართლე --- მიმართ

დისციპლინური სამართალწარმოების შეწყვეტის შესახებ

-- -- 2018 წლის 19 ოქტომბერს №-- საჩივრის საფუძველზე „საერთო სასამართლოების შესახებ“ საქართველოს ორგანული კანონის 75⁵ მუხლის პირველი პუნქტის „ა“ ქვეპუნქტისა და 75⁶ მუხლის შესაბამისად, საქართველოს იუსტიციის უმაღლესი საბჭოს დამოუკიდებელი ინსპექტორის მიერ მოსამართლე --- მიმართ დაიწყო დისციპლინური სამართალწარმოება და წარმოდგენილი საჩივრის საფუძველიანობის წინასწარი შემოწმება.

საქართველოს იუსტიციის უმაღლესი საბჭოს დამოუკიდებელი ინსპექტორის 2018 წლის 13 დეკემბრის №212/264-03 წერილით მოსამართლეს ეცნობა მის მიმართ საჩივრის შემოსვლის და დისციპლინური სამართალწარმოების დაწყების შესახებ. საქართველოს იუსტიციის უმაღლესი საბჭოს დამოუკიდებელი ინსპექტორის 2018 წლის 13 დეკემბრის №214/264-03 წერილით განხორციელდა საქმის მასალების ასლების გამოთხოვა.

საქართველოს იუსტიციის უმაღლესი საბჭოს დამოუკიდებელი ინსპექტორის მიერ დასკვნა მომზადდა 2019 წლის 12 თებერვალს.

1. საჩივრის ავტორის მიერ მითითებული გარემოებები:

საჩივრის ავტორი აღნიშნავს, რომ ის არ ეთანხმება -- სააპელაციო სასამართლოს მოსამართლე --- მიერ 2018 წლის 29 ივნისს მიღებულ განჩინებას პირველი ინსტანციის 2017 წლის 27 ოქტომბრის დაუსწრებელი გადაწყვეტილების გაუქმებაზე უარის თქმის შესახებ. მისი მოსაზრებით, აღნიშნული გადაწყვეტილება არის დაუსაბუთებელი და უკანონო.

2. საჩივრის საფუძველიანობის წინასწარი შემოწმების და გამოკვლევის შედეგად დადგენილი ფაქტობრივი გარემოებები:

2.1. 2013 წლის 23 ოქტომბერს --- სარჩელით მიმართა --- სასამართლოს მოპასუხის, --- მიმართ და მოითხოვა, მისთვის ხელშეკრულების დარღვევით წარმოშობილი ფულადი ვალდებულების დაკისრება (საქმე განსახილველად გადაეცა მოსამართლე ---).

2013 წლის 31 ოქტომბერს მოპასუხემ სასამართლოს წარუდგინა შესაგებელი.

2013 წლის 07 ნოემბრის განჩინებით საქმეზე მოსამზადებელი სხდომა დაინიშნა 2013 წლის 12 დეკემბერს.

2013 წლის 06 დეკემბერს -- -- სასამართლოს მიმართა შეგებებული სარჩელით და მოითხოვა, ვალდებულების შეუსრულებლობის გამო მოპასუხისათვის მატერიალური და მორალური ზიანის ანაზღაურების დაკისრება.

2013 წლის 20 დეკემბერს -- -- სასამართლოს წარუდგინა შესაგებელი შეგებებულ სარჩელზე.

საქმეზე პირველი მოსამზადებელი სხდომა გაიმართა 2014 წლის 18 თებერვალს. -- -- შუამდგომლობის საფუძველზე საქმის განხილვა გადაიდო 2014 წლის 03 აპრილს.

შემდეგი მოსამზადებელი სხდომა გაიმართა 2014 წლის 15 მაისს. მხარეებმა დააყენეს რამდენიმე შუამდგომლობა, რომელთა შესახებაც მოსამართლე -- -- მიიღო შესაბამისი საოქმო განჩინებები. მხარეთა შუამდგომლობის საფუძველზე საქმის განხილვა გადაიდო 2014 წლის 30 სექტემბერს.

2014 წლის 30 სექტემბერს -- -- განცხადებით მიმართა სასამართლოს და ჯანმრთელობის მდგომარეობის გამო ითხოვა საქმის განხილვის გადადება. 2014 წლის 30 სექტემბრის სხდომაზე დაკმაყოფილდა მხარის შუამდგომლობა და საქმის განხილვა გადაიდო 2014 წლის 09 დეკემბერს.

2015 წლის 26 მარტის სასამართლოს სხდომაზე, -- -- შუამდგომლობით, საქმის განხილვა გადაიდო სხვა დროისთვის.

2015 წლის 30 სექტემბრიდან 2016 წლის 05 იანვრამდე საქმეს განიხილავდა მოსამართლე -- --.

2016 წლის 05 იანვარს მოსამართლე -- -- მოხსენებითი ბარათით მიმართა -- -- სასამართლოს -- -- თავმჯდომარეს, -- -- და გადატვირთულობის გამო, ითხოვა საქმის სხვა მოსამართლისათვის გადაცემა. საქმე განსახილველად ისევ მოსამართლე -- -- გადაეცა.

2016 წლის 22 აგვისტოდან 2016 წლის 14 დეკემბრამდე საქმეს განიხილავდა მოსამართლე -- --; 2016 წლის 19 დეკემბრიდან 2017 წლის 20 აპრილამდე საქმეს განიხილავდა მოსამართლე -- --; 2017 წლის 25 აპრილიდან 2017 წლის 27 სექტემბრამდე საქმეს განიხილავდა მოსამართლე -- --, ხოლო 2017 წლის 03 ოქტომბრიდან 2017 წლის 27 ოქტომბრამდე საქმის განხილველი მოსამართლე იყო ისევ -- --.

2017 წლის 14 აგვისტოს -- -- გაეგზავნა სასამართლო უწყება, რომლითაც ეცნობა, რომ სასამართლოს შემდეგი სხდომა ჩატარდებოდა 2017 წლის 27 ოქტომბერს (უწყება მხარეს ჩაბარდა 2017 წლის 16 აგვისტოს).

2017 წლის 25 სექტემბერს -- -- განცხადებით მიმართა მოსამართლე -- -- და ითხოვა საქმის მასალების ასლების გადაცემა.

2017 წლის 27 სექტემბერს -- -- განცხადებით მიმართა მოსამართლე -- -- და აცნობა, რომ 2017 წლის 26 სექტემბერს იმყოფებოდა -- -- სასამართლოში, სადაც გახდა ცუდად და იძულებული შეიქნა გამოეძახებინა სასწრაფო სამედიცინო დახმარება. განცხადებას დართული ჰქონდა სასწრაფო დახმარების მიერ შედგენილი პაციენტის სამედიცინო ბარათი (განმცხადებელი აღნიშნავდა, რომ გასინჯვისას მას ჰქონდა მაღალი წნევა და მომატებული ქონდა სისხლში შაქრის შემცველობა). შესაბამისად, მხარის განცხადებით, ის ვერ დაესწრებოდა 2017 წლის 27 ოქტომბრის სხდომას.

2017 წლის 10 ოქტომბერს (ამ დროს საქმეს განიხილავდა მოსამართლე -- --) -- -- განცხადებით მიმართა სასამართლოს (განცხადება დაწერილია მოსამართლე -- -- სახელზე) და ითხოვა, -- -- მოწმედ მოწვევა.

2017 წლის 27 ოქტომბერს (საქმის განხილველი მოსამართლე ამ დროისთვის იყო მოსამართლე -- --) გაიმართა მოსამზადებელი სხდომა, რომელზეც არ გამოცხადდა -- --. სხდომაზე მოსარჩელის წარმომადგენელმა იშუამდგომლა დაუსწრებელი გადაწყვეტილების მიღების თაობაზე. მოსამართლე -- -- დააკმაყოფილა მხარის შუამდგომლობა და საქმეზე მიიღო დაუსწრებელი გადაწყვეტილება,

რომლითაც დააკმაყოფილა მოსარჩელის, -- -- სარჩელი, ხოლო შეგებებული სარჩელით მოსარჩელეს, -- -- უარი უთხრა სარჩელის დაკმაყოფილებაზე.

2017 წლის 01 დეკემბერს -- -- განცხადებით მიმართა მოსამართლე -- -- და ითხოვა 2017 წლის 27 ოქტომბრის დაუსწრებელი გადაწყვეტილების მისთვის ჩაბარება. მხარეს დაუსწრებელი გადაწყვეტილების ასლი ჩაბარდა 2017 წლის 05 დეკემბერს.

2017 წლის 11 დეკემბერს -- -- გაასაჩივრა 2017 წლის 27 ოქტომბრის დაუსწრებელი გადაწყვეტილება და მისი გაუქმება მოითხოვა.

2017 წლის 13 დეკემბრის განჩინებით მხარის საჩივარი მიღებულ იქნა წარმოებაში და საქმის განხილვა დაინიშნა 2017 წლის 26 დეკემბერს.

2017 წლის 14 დეკემბერს მხარეებს ეცნობათ 2017 წლის 26 დეკემბრის სხდომის შესახებ.

2017 წლის 26 დეკემბრის განჩინებით -- -- საჩივარი -- -- სასამართლოს -- -- 2017 წლის 27 ოქტომბრის დაუსწრებელი გადაწყვეტილების გაუქმებისა და საქმის განხილვის განახლების თაობაზე არ დაკმაყოფილდა.

აღნიშნული განჩინება 2018 წლის 22 იანვარს სააპელაციო წესით გაასაჩივრა -- --.

2.2. სააპელაციო სასამართლოში -- -- სააპელაციო საჩივარი 2018 წლის 30 იანვარს განსახილველად გადაეცა მოსამართლე -- --. 2018 წლის 08 თებერვლის განჩინებით აღნიშნული საჩივარი მიღებულ იქნა წარმოებაში, ხოლო 2018 წლის 29 ივნისის განჩინებით -- -- უარი ეთქვა სააპელაციო საჩივრის დაკმაყოფილებაზე.

2.3. 2018 წლის 29 ივნისის განჩინება -- -- გაასაჩივრა საკასაციო სასამართლოში. საქმის განხილვა საქართველოს უზენაეს სასამართლოში დასკვნის მომზადების დროისათვის არ დასრულებულა (მოსამართლე -- --).

3. დამოუკიდებელი ინსპექტორის დასკვნა:

„საერთო სასამართლოების შესახებ“ საქართველოს ორგანული კანონის 75¹ მუხლის მე-2 პუნქტი განსაზღვრავს მოსამართლის დისციპლინური გადაცდომის სახეებს (2020 წლის 1 იანვრამდე მოქმედი რედაქცია). იმისათვის, რომ დადგინდეს ჰქონდა თუ არა ადგილი მოსამართლის მიერ შესაბამისი გადაცდომის ჩადენის ფაქტს, საჭიროა სამართლებრივი შეფასება მივცეთ მოცემულ საქმეზე დადგენილ ფაქტობრივ გარემოებებს და განვსაზღვროთ, მოსამართლის კონკრეტული ქმედებები შეიცავს თუ არა დისციპლინური გადაცდომის ნიშნებს.

ყურადღება უნდა გამახვილდეს იმ გარემოებაზე, რომ საქართველოს კონსტიტუციის 63-ე მუხლის პირველი პუნქტის თანახმად, არავის არა აქვს უფლება მოსთხოვოს მოსამართლეს ანგარიში კონკრეტულ საქმეზე. „საერთო სასამართლოების შესახებ“ საქართველოს ორგანული კანონის მე-7 მუხლის პირველი პუნქტის თანახმად, მოსამართლე თავის საქმიანობაში დამოუკიდებელია. მოსამართლე ფაქტობრივ გარემოებებს აფასებს და გადაწყვეტილებებს იღებს მხოლოდ საქართველოს კონსტიტუციის, საერთაშორისო სამართლის საყოველთაოდ აღიარებული პრინციპებისა და ნორმების, სხვა კანონების შესაბამისად და თავისი შინაგანი რწმენის საფუძველზე.

ამდენად, ფაქტობრივი გარემოებების სამართლებრივი შეფასება შესაძლებელია მხოლოდ იმ თვალსაზრისით, თუ რამდენად მოქმედებდა მოსამართლე არსებული კანონმდებლობის ფარგლებში.

საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 102-ე მუხლის პირველი ნაწილის მიხედვით, „თითოეულმა მხარემ უნდა დაამტკიცოს გარემოებანი, რომლებზედაც იგი ამყარებს თავის

მოთხოვნებსა და შესაგებელს.“ იმავე კოდექსის 105-ე მუხლის შესაბამისად, „სასამართლოსთვის არანაირ მტკიცებულებას არ აქვს წინასწარ დადგენილი ძალა.“ მოსამართლე მხოლოდ „შინაგანი რწმენით“ აფასებს წარმოდგენილ მტკიცებულებებს და მოსაზრებებს, რომლებიც საფუძვლად უდევს მის „შინაგან რწმენას“, ასახავს გადაწყვეტილებაში.

მოსამართლე -- -- გადაწყვეტილების მიღებისას, მოქმედებდა მისთვის საპროცესო კანონმდებლობით მინიჭებული უფლებამოსილებების ფარგლებში. საქართველოს იუსტიციის საბჭოს დამოუკიდებელი ინსპექტორი არ არის უფლებამოსილი იმსჯელოს, მოსამართლის მიერ თავისი შინაგანი რწმენის საფუძველზე, მტკიცებულებათა შეფასების შედეგად გამოტანილი გადაწყვეტილების კანონიერებაზე. გადაწყვეტილების ამ მხრივ შეფასება და შესაბამისი გადაწყვეტილების მიღება მხოლოდ სასამართლოს კომპეტენციას წარმოადგენს.

4. საქართველოს იუსტიციის უმაღლესი საბჭოს დამოუკიდებელი ინსპექტორის მიერ გადაწყვეტილების მიღების სამართლებრივი საფუძვლები:

„საერთო სასამართლოების შესახებ“ საქართველოს ორგანული კანონის თანახმად, დისციპლინურ გადაცდომად შეიძლება მიჩნეულ იქნეს მხოლოდ ისეთი ქმედება, რომელიც „საერთო სასამართლოების შესახებ“ საქართველოს ორგანული კანონის 75¹ მუხლის მე-8 პუნქტშია მოცემული.

მნიშვნელოვანია, რომ „საერთო სასამართლოების შესახებ“ საქართველოს ორგანული კანონის 75¹⁰ მუხლის მე-5 პუნქტის თანახმად, დისციპლინური სამართალწარმოების დროს დაუშვებელია მოსამართლის მიერ გამოტანილი აქტების კანონიერებაზე ზედამხედველობა. შესაბამისად, საჩივრის ავტორის მითითება მოსამართლის მიერ მიღებული გადაწყვეტილების/განჩინების კანონიერების თაობაზე არ შეიძლება განხილულ იქნეს დისციპლინური გადაცდომად.

საქართველოს უზენაესი სასამართლოს სადისციპლინო პალატა 2016 წლის 21 ივლისის №დს-შ/9-16 გადაწყვეტილებაში განმარტავს, რომ „კანონიერების პრინციპი კანონის უზენაესობას ეფუძნება. ეს კონსტიტუციური პრინციპია, რომლის თანახმად, არავის არ აქვს უფლება კანონმდებლობის მოთხოვნათა საწინააღმდეგოდ განახორციელოს რაიმე ქმედება.“

ამასთან, მართლმსაჯულების განხორციელების უფლებამოსილება აქვს მხოლოდ მოსამართლეს კანონით დადგენილი წესით, ხოლო მოსამართლის მიერ მიღებული გადაწყვეტილების გადასინჯვის უფლებამოსილება ზემდგომი ინსტანციის სასამართლოს კომპეტენციას წარმოადგენს.

„მოსამართლის მიერ მიღებული გადაწყვეტილება არ შეიძლება იყოს გადასინჯვის საგანი, გარდა გასაჩივრების ტრადიციული პროცედურისა“ (ალექსანდრე ვოლკოვი უკრაინის წინააღმდეგ §80). დისციპლინური სამართალწარმოების ჭრილში, დამოუკიდებელი ინსპექტორი ვერ იმსჯელებს მოსამართლის მიერ მიღებული განჩინება/გადაწყვეტილების კანონიერებაზე, ვინაიდან დამოუკიდებელი ინსპექტორის სამსახური არ წარმოადგენს სასამართლოს ზემდგომ ინსტანციას, რომელსაც შეუძლია გააუქმოს/შეცვალოს გადაწყვეტილება.

საქართველოს იუსტიციის უმაღლესი საბჭოს დამოუკიდებელი ინსპექტორის 2019 წლის 12 თებერვლის დასკვნით დადგინდა, რომ -- -- 2018 წლის 19 ოქტომბერს №-- საჩივრის საფუძვლიანობის წინასწარი შემოწმების და გამოკვლევის შედეგად დადგენილი ფაქტობრივი გარემოებები არ შეიცავს მოსამართლე -- -- მიერ „საერთო სასამართლოების შესახებ“ საქართველოს ორგანული კანონის 75¹ მუხლის მე-8 პუნქტით გათვალისწინებული დისციპლინური გადაცდომის ჩადენის ნიშნებს.

„საერთო სასამართლოების შესახებ“ საქართველოს ორგანული კანონის 75¹² მუხლის პირველი პუნქტის „დ“ ქვეპუნქტის თანახმად, საქართველოს იუსტიციის უმაღლესი საბჭოს დამოუკიდებელი ინსპექტორი იღებს დასაბუთებულ გადაწყვეტილებას მოსამართლის მიმართ დისციპლინური

სამართალწარმოების შეწყვეტის შესახებ, თუ საჩივარი ეხება მოსამართლის მიერ გამოტანილი აქტის კანონიერებას (2020 წლის 1 იანვრიდან მოქმედი რედაქცია).

ყოველივე ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე, დამოუკიდებელმა ინსპექტორმა იხელმძღვანელა „საერთო სასამართლოების შესახებ“ საქართველოს ორგანული კანონის 75¹⁰ მუხლის მე-5 პუნქტით, 75¹² მუხლის პირველი პუნქტის „დ“ ქვეპუნქტით და

გადაწყვიტა:

-- -- 2018 წლის 19 ოქტომბრის №-- საჩივარზე შეწყდეს დისციპლინური სამართალწარმოება მოსამართლე --- მიმართ.

ზურაბ აზნაურაშვილი

დამოუკიდებელი ინსპექტორი